

ANALIZA PRAWNA

dotycząca możliwości ponownego wykorzystywania
rezultatów (w postaci analiz, raportów z badań,
podsumowań, wytycznych, publikacji itp.)
programów/projektów realizowanych przez organizacje
pozarządowe
w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r.

radca prawny Barbara Kaczmarek

2014

Barbara Kaczmarek - radca prawny (od 1996 r. prowadzi Indywidualną Kancelarię Radcy Prawnego w Gdańsku), wcześniej - sędzia Sądu Rejonowego w Gdańsku. Pracowała jako starszy inspektor w Urzędzie Miejskim w Gdańsku, była arbitrem Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Gdańsku Państwowego Arbitrażu Gospodarczego. Wykładowca prawa upadłościowego dla radców prawnych, patron aplikantów radcowskich, autor publikacji prawniczych.

Ministerstwo
Administracji
i Cyfryzacji

ANALIZA PRAWNA

**dotycząca możliwości ponownego wykorzystywania rezultatów
(w postaci analiz, raportów z badań, podsumowań, wytycznych,
publikacji itp.) programów/projektów realizowanych przez
organizacje pozarządowe
w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2013 r.**

Konstytucyjne regulacje prawa do informacji

I. Prawo do informacji warunkuje świadomy udział obywateli w życiu publicznym i jest zagwarantowane przepisami ustawy zasadniczej (art. 61 Konstytucji RP¹).

Na mocy obowiązujących przepisów obywatele Rzeczypospolitej Polskiej dysponują prawem do informacji o działalności organów władzy publicznej, a także osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje także uzyskiwanie informacji o działalności samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych jednostek organizacyjnych, jeśli wykonują one zadania władzy publicznej, a także jeśli gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa (art. 61 ust. 1 Konstytucji RP).

Jak wynika z powyższego, obowiązek informowania opinii publicznej o swojej działalności i uzyskiwanych efektach obejmuje szeroki krąg podmiotów².

---

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn.zm.).

² Szerzej zob. Skrzydło W., „Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz.”, LEX 2013.

II. Prawo obywateli RP do informacji publicznej może być realizowane w różnych formach, w tym m.in. poprzez dostęp do dokumentów, a także wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (Sejm, Senat, organy stanowiące samorządu terytorialnego), z prawem rejestracji dźwięku lub zapisu (art. 61 ust. 2 Konstytucji RP). Wskazać należy, że Konstytucja RP wymieniając najważniejsze formy realizacji prawa obywateli RP do informacji, nie wyczerpuje pełnego ich katalogu.

Jawności działania organów państwa służy m.in. publikowanie stenogramów z posiedzeń Sejmu i Senatu, konferencje rzecznika rządu, komunikaty prasowe, co przybliża opinii publicznej działalność tych organów oraz uzyskiwane przez nie efekty. Ważną rolę informacyjną w tym zakresie odgrywają także środki masowego przekazu.

III. Ograniczenia prawa dostępu obywateli RP do informacji publicznej może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach³ ochronę wolności i praw innych osób⁴, ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa (art. 61 ust. 3 Konstytucji RP).

IV. Tryb udzielania informacji publicznej określają ustawy, w tym m.in. ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej⁵

---

³ Mowa tutaj m.in. o ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 182, poz. 1228).

⁴ Przykładowo, Indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową. To samo dotyczy m.in. danych zawartych w aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe oraz w informacjach uzyskanych przez organy podatkowe z banków (art. 293 § 1 i § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa; j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn.zm.).

⁵ Tekst jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 782 z późn.zm.

(dalej: ustawa o dostępie do informacji publicznej), a w odniesieniu do Sejmu i Senatu - ich regulaminy⁶ (art. 61 ust. 4 Konstytucji RP).

V. Regulację art. 61 Konstytucji RP uzupełniają gwarancje: swobody wypowiedzi, w tym pozyskiwana informacji (art. 54 ust. 1 Konstytucji RP) oraz prawa do informacji o stanie i ochronie środowiska (art. 74 ust. 3 Konstytucji RP).⁷

Podkreślić należy, że podmiotowy zakres prawa do informacji publicznej określony w art. 61 Konstytucji RP jest stosunkowo wąski, a mianowicie krąg uprawnionych został ograniczony do obywateli RP. Wykluczeni z tego kręgu zostali cudzoziemcy, bezpaństwowcy oraz osoby prawne.

Tymczasem kryterium obywatelstwa nie wskazują przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ten akt prawny stanowi wprost w art. 2 ust. 1, że prawo do informacji publicznej przysługuje każdemu.

Informacja publiczna w zakresie ustawy o dostępie do informacji publicznej

I. Według prawa polskiego *informacja publiczna* to każda informacja o sprawach publicznych⁸. Tak stanowi art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji

---

⁶ Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. - Regulamin Senatu (j.t. M.P. z 2014 r. poz. 529 z późn.zm.); uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (j.t. M.P. z 2012 r. poz. 32 z późn.zm.).

⁷ Szerzej zob. Kłaczyński M., Szuster S., Komentarz do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, LEX/el., 2003.

⁸ Do definicji informacji publicznej odniósł się NSA, stwierdzając, że należy za taką uznać informacje wytworzone przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym (komunalnym bądź Skarbu Państwa), jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone (por. m.in. wyrok NSA z 30 października 2002 r., sygn. akt II SA 181/02 oraz wyrok NSA z 20 października 2002 r., sygn. akt II SA 1956/02).

publicznej i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w tejże ustawie.

Dostęp do informacji publicznej jest - co do zasady - bezpłatny (art. 7 ust. 2 z zastrzeżeniem art. 15⁹ ustawy o dostępie do informacji publicznej).

II. Przed uchwaleniem ustawy o dostępie do informacji publicznej nieliczne regulacje dotyczące dostępu społeczeństwa obywateli do informacji były rozproszone w aktach normatywnych w większości przypadków odnoszących się do wybranych dziedzin życia społecznego - poczynając od procesu tworzenia prawa a kończąc na istniejących unormowaniach dotyczących stosunków między władzą publiczną a obywatelami.

---

⁹ Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 1 października 2014 r. (sygn. akt II SA/Gd 594/14) stwierdził:

1. Z art. 15 ust. 1 1. Z art. 15 ust. 1 u.d.i.p. nie wynika zobowiązanie do ustalenia opłaty, a jedynie możliwość jej wymierzenia. Obciążenie opłatą ma w tej sytuacji charakter uznaniowy, co nakłada na adresata wniosku o udostępnienie informacji obowiązek starannego rozważenia, czy w konkretnym wypadku opłatę tę wymierzyć, a ponadto wykazania, że w wyniku udostępnienia informacji publicznej, w sposób zgodny z wnioskiem, poniesione zostały dodatkowe koszty.
2. Dostęp do dokumentów zawierających informacje publiczne może polegać na ich okazaniu.
3. Opłaty za udostępnienie informacji publicznej nie mogą być wprowadzone w formie cennika bądź stawek ryczałtowych.
4. Odnośnie kosztów przesłania przez organ żądanej informacji wnioskodawcy, wyjaśnić należy, że użyte w art. 15 ust. 1 u.d.i.p. sformułowanie „dodatkowe koszty” wskazuje, że nie chodzi o wszelkie koszty związane z żądaniem udostępnienia informacji publicznej. Kosztem dodatkowym będzie w tej sytuacji wydatek rzeczywiście poniesiony ponad zwykły koszt funkcjonowania, związany z realizacją wskazanego we wniosku sposobu udostępniania lub koniecznością przekształcenia informacji. Musi to być koszt wykraczający poza normalne koszty funkcjonowania podmiotu zobowiązanego. nie wynika zobowiązanie do ustalenia opłaty, a jedynie możliwość jej wymierzenia. Obciążenie opłatą ma w tej sytuacji charakter uznaniowy, co nakłada na adresata wniosku o udostępnienie informacji obowiązek starannego rozważenia, czy w konkretnym wypadku opłatę tę wymierzyć, a ponadto wykazania, że w wyniku udostępnienia informacji publicznej, w sposób zgodny z wnioskiem, poniesione zostały dodatkowe koszty.
2. Dostęp do dokumentów zawierających informacje publiczne może polegać na ich okazaniu.
3. Opłaty za udostępnienie informacji publicznej nie mogą być wprowadzone w formie cennika bądź stawek ryczałtowych.
4. Odnośnie kosztów przesłania przez organ żądanej informacji wnioskodawcy, wyjaśnić należy, że użyte w art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej sformułowanie „dodatkowe koszty” wskazuje, że nie chodzi o wszelkie koszty związane z żądaniem udostępnienia informacji publicznej. Kosztem dodatkowym będzie w tej sytuacji wydatek rzeczywiście poniesiony ponad zwykły koszt funkcjonowania, związany z realizacją wskazanego we wniosku sposobu udostępniania lub koniecznością przekształcenia informacji. Musi to być koszt wykraczający poza normalne koszty funkcjonowania podmiotu zobowiązanego.

III. Uchwalenie ustawy o dostępie do informacji publicznej skonkretyzowało prawo do informacji publicznej zapisane w art. 61 Konstytucji RP przez wskazanie, jakie uprawnienia składają się na to prawo.

Prawo to jest realizowane przez dostęp do informacji, który mają obowiązek zapewnić jednostki zobowiązane. Na pierwszy plan została wysunięta zasada bezpłatnego informowania ogółu społeczeństwa w sposób i czasie zapewniającym aktualną wiedzę o stanie państwa, samorządów i instytucji publicznych oraz ich majątku. Wskazano także na prawo wglądu, a więc zapoznania się z treścią dokumentów urzędowych. Jako odrębne wymieniono prawo kopiowania, a więc powielania lub przenoszenia na inne nośniki, co obejmuje tak przenoszenie informacji co do treści jak i postaci dokumentu (w trybie graficznym) drogą teleinformatyczną. Osobno wymieniono prawo dostępu do posiedzeń organów kolegialnych władz publicznych szczególnie precyzując zakres tego uprawnienia. Odrębnie zapisano prawo do uzyskania informacji przetworzonej, a więc w postaci zagregowanej, syntetycznej lub analitycznej w takim zakresie, w jakim jest to istotne dla interesu publicznego, czyli w postaci umożliwiającej ocenę i wnioskowanie. Prawo do informacji publicznej obejmuje również uprawnienie do niezwłocznego uzyskania informacji publicznej zawierającej aktualną wiedzę o sprawach publicznych (art. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

IV. Ustawa o dostępie do informacji publicznej precyzuje konstytucyjną zasadę, że informacja publiczna jest jawna (a więc i dostępna poza sytuacjami ograniczenia jawności w drodze ustaw lub w związku z

ochroną prywatności¹⁰), wyznacza zakres jawności informacji publicznej oraz prawo dostępu do tej informacji w porządku prawnym RP.

V. Katalog podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej został wskazany w art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Do udostępniania informacji publicznej obowiązane są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności¹¹:

- 1) organy władzy publicznej,
- 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych,

---

¹⁰ Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Prawo do informacji publicznej - na mocy art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej - podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Wskazać należy, że prywatność osób pełniących funkcje publiczne była przedmiotem analizy Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z 20 marca 2006 r. (sygn. akt K 17/05). Trybunał stwierdził, że osoby podejmujące się wykonywania funkcji publicznych muszą zaakceptować szerszy zakres ingerencji w sferę ich prywatności; podkreślił jednocześnie, że prywatność osób publicznych pozostaje pod ochroną.

Co istotne, przepis art. 5 ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej wyraźnie precyzuje, iż nie można, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne - w zakresie tych zadań lub funkcji. Przy czym ograniczenia dostępu do informacji w sprawach, o których mowa w ust. 3, nie naruszają prawa do informacji o organizacji i pracy organów prowadzących postępowania, w szczególności o czasie, trybie i miejscu oraz kolejności rozpatrywania spraw (art. 5 ust. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

¹¹ Odpowiadając na pytanie, jakie prawo (do informacji publicznej), jak realizowane (przez zapewnienie dostępu), w jaki sposób (publikowanie, dostęp do dokumentów, kopiowanie, dostęp do posiadzeń), ustawa o dostępie do informacji publicznej wskazuje dokładnie na zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznych, którymi są:

- organy władz publicznych (państwowych i samorządowych),
- osoby, które reprezentują Skarb Państwa lub samorządy,
- osoby reprezentujące inne państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne,
- organy samorządów gospodarczych i zawodowych,
- inne podmioty (osoby) prawa publicznego,
- inne osoby lub jednostki organizacyjne wykonujące zadania publiczne; zlecone lub powierzone ustawą lub w drodze umowy albo porozumienia,
- inne osoby lub jednostki dysponujące majątkiem publicznym,
- partie polityczne,
- związki zawodowe,
- związki pracodawców.

- 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa,
- 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego,
- 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

VI. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są także organizacje związkowe i pracodawców reprezentatywne¹² oraz partie polityczne (art. 4 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Przepis art. 4 ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej wprowadza zasadę, zgodnie z którą do udostępnienia informacji publicznej są zobowiązane podmioty, które są faktycznie w jej posiadaniu.

VII. Przykładowy katalog informacji i dokumentów stanowiących informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej określa przepis art. 6 tejże ustawy, wskazując najbardziej typowe kategorie informacji publicznych.

Przedmiotowe kategorie informacji publicznych należą do dwóch podstawowych grup, to jest informacji podlegających udostępnieniu w

---

¹² W rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080 z późn.zm.).

ramach procedury i na zasadach określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz informacji, których udostępnienie następuje w trybie i według założeń wyznaczonych przez przepisy szczególne. W obu przypadkach chodzi jednak o informacje publiczne, które zostały wytworzone przez szeroko rozumiane władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, a także inne podmioty, które tę władzę realizują, bądź gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa w zakresie tych kompetencji.

VIII. Udostępnieniu - zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej - podlega informacja publiczna, w szczególności o polityce wewnętrznej i zagranicznej, w tym o:

- a) zamierzeniach działań władzy ustawodawczej oraz wykonawczej,
- b) projektowaniu aktów normatywnych,
- c) programach w zakresie realizacji zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań.

W zakresie władz publicznych oraz innych podmiotów wykonujących zadania publiczne (określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej), to jest m.in. organizacji pozarządowych, udostępnieniu podlega informacja publiczna o:

- a) statusie prawnym lub formie prawnej,
- b) organizacji,
- c) przedmiocie działalności i kompetencjach,
- d) organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach,
- e) strukturze własnościowej podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3-5 ustawy o dostępie do informacji publicznej,

f) majątku, którym dysponują.

Udostępnieniu podlega również informacja publiczna o zasadach funkcjonowania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w tym o:

- a) trybie działania władz publicznych i ich jednostek organizacyjnych,
- b) trybie działania państwowych osób prawnych i osób prawnych samorządu terytorialnego w zakresie wykonywania zadań publicznych i ich działalności w ramach gospodarki budżetowej i pozabudżetowej,
- c) sposobach stanowienia aktów publicznoprawnych,
- d) sposobach przyjmowania i załatwiania spraw,
- e) stanie przyjmowanych spraw, kolejności ich załatwiania lub rozstrzygania,
- f) prowadzonych rejestrach, ewidencjach i archiwach oraz o sposobach i zasadach udostępniania danych w nich zawartych,
- g) naborze kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska, w zakresie określonym w przepisach odrębnych,
- h) konkursie na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w zakresie określonym w przepisach odrębnych.

Na mocy ustawy o dostępie do informacji publicznej podlegają ponadto udostępnieniu takie dane publiczne, jak m.in.:

- a) treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności:
  - treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć,
  - dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających,

- treść orzeczeń sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, sądów wojskowych, Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu,
- b) stanowiska w sprawach publicznych zajęte przez organy władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego¹³,
- c) treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej,
- d) informacja o stanie państwa, samorządów i ich jednostek organizacyjnych.

Spółeczeństwo ma także ustawowo zagwarantowane udostępnienie informacji publicznej o majątku publicznym, w tym o:

- a) majątku Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych,
- b) innych prawach majątkowych przysługujących państwu i jego długach,
- c) majątku jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządów zawodowych i gospodarczych oraz majątku osób prawnych samorządu terytorialnego,
- d) majątku podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej¹⁴, pochodzącym z zadysponowania majątkiem, o którym mowa w lit. a-c, oraz pożytkach z tego majątku i jego obciążeniach,
- e) dochodach i stratach spółek handlowych, w których podmioty, o których mowa w lit. a-c, mają pozycję dominującą w rozumieniu

---

¹³ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn.zm.).

¹⁴ Mowa o podmiotach reprezentujących inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osobach prawnych, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

przepisów Kodeksu spółek handlowych¹⁵, oraz dysponowaniu tymi dochodami i sposobie pokrywania strat,

- f) długu publicznym,
- g) pomocy publicznej,
- h) ciężarach publicznych.

Udostępnianie informacji publicznych następuje - zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej - w drodze:

- 1) ogłaszania informacji publicznych, w tym dokumentów urzędowych, w Biuletynie Informacji Publicznej¹⁶, o którym mowa w art. 8,
- 2) udostępniania, o którym mowa w art. 10 i 11 (na wniosek lub w formie ustnej lub pisemnej bez pisemnego wniosku; w drodze wyłożenia lub wywieszenia w miejscach ogólnie dostępnych; przez zainstalowanie w tych miejscach urządzenia umożliwiającego zapoznanie się z tą informacją),
- 3) wstępu na posiedzenia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 (mowa o kolegialnych organach władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów), i udostępniania materiałów, w tym audiowizualnych i teleinformatycznych, dokumentujących te posiedzenia,
- 4) udostępniania w centralnym repozytorium¹⁷.

IX. Wskazać należy, że zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej, przepisów ustawy w zakresie przekazywania

---

¹⁵ Ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1030 z późn.zm.).

¹⁶ Szerzej na ten temat zob. rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie Biuletynu Informacji Publicznej (Dz.U. Nr 10, poz. 68).

¹⁷ Na mocy art. 9b ust. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi centralne repozytorium, powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej. Szerzej zob. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 361).

informacji publicznej do centralnego repozytorium oraz jej udostępniania w tym repozytorium nie stosuje się do:

- 1) centralnej bazy danych ksiąg wieczystych, o której mowa w art. 36³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece¹⁸,
- 2) Krajowego Rejestru Karnego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym¹⁹,
- 3) Krajowego Rejestru Sądowego, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym²⁰ oraz elektronicznego katalogu dokumentów spółek, o którym mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
- 4) rejestru zastawów, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów²¹.

Ponowne wykorzystanie informacji publicznej

I. Jak stanowi art. 2a. ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej²². Zasady ponownego wykorzystywania informacji

---

¹⁸ Tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 707 z późn.zm.

¹⁹ Tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 654 z późn.zm.

²⁰ Tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 1203 z późn.zm.

²¹ Tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 67, poz. 569 z późn.zm.

²² Przykłady ponownego wykorzystywania informacji publicznej:

1. W oparciu o zasadę ponownego wykorzystania informacji publicznej działa popularny serwis jakdojade.pl, który wykorzystuje informacje o rozkładzie jazdy autobusów w aplikacji transportowej na smartfony. Usługa podpowiada jak dojechać do danego miejsca przy pomocy środków komunikacji miejskiej - w sposób bardziej intuicyjny niż tradycyjne tabele z rozkładami.

2. Sejmometr (obecnie [_moje Państwo - mojepaństwo.pl](http://mojePaństwo-mojepaństwo.pl)) to największa w Polsce baza otwartych danych prowadzona przez Fundację ePaństwo, która zbiera, łączy i udostępnia dane uzyskiwane w ramach ponownego wykorzystywania informacji z sektora publicznego. W jednym miejscu można przeglądać dane produkowane i gromadzone przez kilkadziesiąt instytucji publicznych - od orzeczeń sądów i projektów ustaw po kody pocztowe i oświadczenia majątkowe posłów i senatorów.

Dodatkowo użytkownicy mogą otrzymywać powiadomienia w interesujących ich sprawach, sprawdzić reprezentujących ich urzędników lub skorzystać z aplikacji służącej do wysyłania wniosków o udostępnienie informacji publicznej.

publicznej nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania.

II. Wskazać należy, że nowelizacja ustawy o dostępie do informacji publicznej z 2011 r. miała na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów Dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego²³. Znowelizowane regulacje stanowią podstawę ponownego wykorzystywania informacji wytworzonych przez sektor publiczny oraz otwierają drogę do szerokiego wykorzystywania informacji publicznej do innych celów niż pierwotny cel, dla którego informacja taka została wytworzona, także do celów biznesowych. Znowelizowane przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej uprawniają także podmioty wytwarzające i udostępniające informację publiczną do określenia szczegółowych warunków ich ponownego wykorzystywania. W przypadku, gdy takie warunki zostaną określone, podmioty wykorzystujące informację sektora publicznego muszą bezwzględnie stosować się do tych zasad.

III. Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej - zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej - polega na wykorzystywaniu przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach

---

²³ Dz. Urz. UE L 345 z 31 grudnia 2003, s. 90.

komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona.

IV. Podmiotami zobowiązanymi do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na zasadach i w trybie określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej są, zgodnie z art. 23a ust. 2 tejże ustawy:

- 1) Prezes Rady Ministrów,
- 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
- 3) inne niż określone w pkt 2 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
- 4) inne niż określone w pkt 2 osoby prawne, utworzone w celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym, niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli samodzielnie albo wspólnie z podmiotami, o których mowa w pkt 2 i 3, bezpośrednio albo pośrednio:
  - a) finansują je w ponad 50% lub
  - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
  - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub
  - d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,
- 5) związki podmiotów, o których mowa w pkt 2-4.

V. Na mocy art. 23b ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego

wykorzystywania bez ograniczeń warunkami²⁴, i bezpłatnie z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 23c²⁵.

Wskazać należy, że podmiot zobowiązany może określić warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:

- 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego,
- 2) obowiązku dalszego udostępniania innym użytkownikom informacji w pierwotnie pozyskanej formie,
- 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej,
- 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje.

VI. Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych²⁶ lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.

---

²⁴ Od tej zasady istnieją jednak wyjątki. Otóż ponowne wykorzystanie informacji już opublikowanej może być ograniczone w niewielkim stopniu. Inaczej w sytuacji, gdy dana informacja publiczna nie jest jeszcze publicznie dostępna. Wtedy podmiot publiczny, który dysponuje informacją, może odmówić jej wydania w celu ponownego wykorzystania, jeżeli:

- dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej (z uwagi na ochronę informacji niejawnych i innych tajemnic ustawowo chronionych oraz ze względu na prywatność, czy tajemnicę przedsiębiorcy) lub w przepisach odrębnych ustaw,

- ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące podmiotom trzecim.

²⁵ Zgodnie z tym przepisem, podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na wniosek, o którym mowa w art. 23g ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów. Nakładając opłatę, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

²⁶ Tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn.zm.

o ochronie baz danych²⁷, zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu lub bazy danych, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu lub bazy danych, w całości lub we fragmentach, oraz wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych. Ponadto podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.

VII. Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej oznacza użycie jej w nowy sposób poprzez dodanie wartości dodatkowej polegającej na powiązaniu informacji z innymi danymi pochodzącymi z różnych źródeł, stworzeniu aplikacji i serwisów internetowych w celach komercyjnych i niekomercyjnych (np. serwis informacji prawnej LEX, który bazuje na zestawieniu ze sobą różnych danych przy jednoczesnym nadaniu im nowej funkcjonalności).

Wskazać należy, że ponowne wykorzystanie informacji publicznej może podlegać istotnym ograniczeniom prawnym.

Przykładowo na mocy art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych²⁸, „urzędowe dokumenty, materiały, znaki i symbole” nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z 2 czerwca 2014 r. stwierdził, że *„operat szacunkowy nie jest objęty ochroną przepisów wynikających z prawa autorskiego, bowiem stosownie do treści art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych nie stanowią przedmiotu prawa autorskiego urzędowe dokumenty materiały, znaki i symbole. Wyceny sporządzone przez rzeczoznawców majątkowych na potrzeby gospodarowania*

---

²⁷ Dz.U. Nr 128, poz. 1402 z późn.zm.

²⁸ Tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn.zm.

nieruchomościami jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa są materiałami urzędowymi. Gospodarka nieruchomościami jednostek samorządu terytorialnego i Skarbu Państwa nie jest bowiem pozostawiona swobodnemu uznaniu osób reprezentujących te jednostki lub Skarb Państwa, lecz jest ujęta w określone przepisami reguły”.

Jednak niektóre rozstrzygnięcia sądowe odmawiają uznania określonych dokumentów i materiałów za wyłączone spod prawno autorskiej ochrony, i to mimo ich urzędowego charakteru. Przykładem takiego orzecznictwa jest wyrok Sądu Najwyższego z 27 lutego 2009 r. (sygn. akt V CSK 337/08), w którym Sąd uznał, iż stanowi utwór sporządzona przez pracownika „Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia na ubezpieczenie mienia i odpowiedzialności cywilnej Szpitala Miejskiego”.

W opinii niektórych ekspertów²⁹, na podobnej zasadzie mogą stanowić ograniczenie ponownego wykorzystania informacji publicznej prawa do baz danych.

Poza prawnymi ograniczeniami ponownego wykorzystania informacji publicznej nie mniej istotne są ograniczenia techniczne.

VIII. Warto tutaj zaznaczyć, że Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji przekazało do konsultacji społecznych projekt założeń projektu ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego³⁰. Ma ona na celu wyodrębnić przepisy o ponownym wykorzystywaniu informacji z obecnie obowiązującej ustawy o dostępie do informacji publicznej (docelowo funkcjonowałyby zatem dwie odrębne ustawy).

Zamysłem projektowanych zmian jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego zapisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającej Dyrektywę

---

²⁹ Szerzej zob. Siewicz K.

http://wolnyinternet.panoptikon.org/sites/default/files/krzysztof_siewicz_analiza_0.pdf

³⁰ <http://konsultacje.gov.pl/node/3501>

2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

Znowelizowana Dyrektywa rozszerza listę podmiotów, które są zobowiązane do udostępniania do ponownego wykorzystania treści pozostających w ich posiadaniu (obowiązek ten miałyby objąć także biblioteki naukowe i publiczne, muzea i archiwa). W myśl Dyrektywy wszystkie dokumenty udostępniane przez organy sektora publicznego mogą być ponownie wykorzystane do dowolnych celów komercyjnych lub niekomercyjnych, chyba że są one zabezpieczone prawami własności intelektualnej osób trzecich.

Funkcjonujące bazy ponownie wykorzystujące informacje publiczne

I. Obecnie na szczeblu centralnym funkcjonuje Centralne Repozytorium Informacji Publicznej³¹. Jest to narzędzie informatyczne, które ułatwia dostęp i ponowne wykorzystywanie tzw. zasobów informacyjnych - informacji publicznej o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz będących elementami zasobu informacyjnego jednostek informacji publicznej.

Dostawcami zasobów są: organy administracji rządowej, fundusze celowe, ZUS, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, NFZ, państwowe instytuty badawcze oraz państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych (z wyjątkiem uczelni, PAN oraz jednostek naukowych).

II. Funkcjonuje również Krajowy System Informatyczny SIMIK 07-13, który umożliwia zbieranie i agregację na wyższych poziomach

---

³¹ <https://danepubliczne.gov.pl/>

podstawowych danych dotyczących programów operacyjnych współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej w zakresie i formacie wymaganym przez Komisję Europejską na mocy regulacji wspólnotowych na lata 2007-2013 oraz wspiera bieżący proces zarządzania i monitorowania w zakresie programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności. SIMIK działa w Portalu Funduszy Europejskich³², zarządzanym przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju.

W SIMIK zawarte są informacje na temat stanu wykorzystania funduszy polityki spójności UE przez organizacje pozarządowe w latach 2008-2013, poszeregowane w raportach według:

- liczby i wartości projektów poszczególnych grup beneficjentów zaliczanych do trzeciego sektora w podziale na formy prawne,
- liczby i wartości projektów poszczególnych grup beneficjentów zaliczanych do trzeciego sektora w podziale na programy operacyjne,
- programów i województw,
- zestawienia liczby umów oraz wartości przyznanego dofinansowania w podziale na programy operacyjne i lata.

III. Kolejną, powszechnie dostępną bazą, jest Mapa dotacji UE³³, również zarządzana przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju. Mapa Dotacji UE prezentuje informacje o wszystkich realizowanych w Polsce projektach współfinansowanych z Funduszy Europejskich według danych na koniec czerwca 2014 r. (bez projektów finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i z Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007-2013).

---

³² www.funduszeuropejskie.gov.pl

³³ <http://www.mapadotacji.gov.pl/>

Baza ta została wyodrębniona z Krajowego Systemu Informatycznego SIMIK 07-13.

IV. Bazy.ngo.pl to największa w Polsce baza fundacji, stowarzyszeń oraz podmiotów, których działalność związana jest z sektorem pozarządowym³⁴.

W bazie znajdują się informacje o:

- wszystkich polskich fundacjach i stowarzyszeniach,
- jednostkach administracji samorządowej (urzędy miast i gmin, starostwa powiatowe),
- placówkach użyteczności publicznej prowadzonych przez fundacje i stowarzyszenia oraz przez samorzady (centra wolontariatu, warsztaty terapii zajęciowej, hospicja, domy samotnej matki, ośrodki pomocy społecznej, powiatowe centra pomocy rodzinie, powiatowe urzędy pracy i wiele innych).

V. Nowopowstała dzięki dofinansowaniu z Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji Baza Projektów/Programów Organizacji Pozarządowych (Baza PPOP)³⁵ doskonale wpisuje się w rządową strategię Sprawne Państwo 2020 oraz w opracowany przez MAiC Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa do 2020 r.

Baza PPOP powstała w odpowiedzi na zapotrzebowanie na rozbudowaną bazę projektów/programów (zrealizowanych oraz realizowanych - począwszy od roku 2004) przez organizacje pozarządowe, a finansowanych lub współfinansowanych ze środków unijnych i publicznych (w tym – redystrybuowanych) oraz innych programów pomocowych.

---

³⁴ <http://bazy.ngo.pl/>

³⁵ <http://bazappop.pl/>

Baza została poszeregowana w sposób, który skutkuje szeregiem korzyści dla użytkowników, w tym m.in. możliwością wykorzystania – rozbudowywania rezultatów projektów/programów w postaci stworzonych raportów z badań, analiz, publikacji itp. oraz przyczynia się do ponownego wykorzystania informacji publicznej w tym zakresie.

Cel, jaki przyświecał powstaniu Bazy PPOP, to ponowne wykorzystanie informacji publicznej, służące zwiększeniu świadomości i wiedzy o projektach/programach realizowanych przez organizacje pozarządowe, finansowanych lub współfinansowanych ze środków unijnych, jak i publicznych (w tym – redystrybuowanych), a także innych programów pomocowych. Celem ogólnym jest również czerpanie korzyści z zasobów dotyczących działalności pożytku publicznego dostępnych w Internecie, jednak trudnych do zlokalizowania.

W obecnym kształcie Baza PPOP jest programem pilotażowym i obejmuje rok 2013, będzie konsekwentnie rozwijana o kolejne lata.

Zadaniem Bazy PPOP jest m.in. zwiększenie kontroli obywatelskiej nad działaniami organizacji pozarządowych, alokacją środków unijnych/publicznych/innych pomocowych oraz zwiększenie kontroli właściwego wykorzystania informacji publicznych. Ważnym elementem Bazy PPOP jest łączenie informacji sektora publicznego z różnych obszarów. Baza PPOP w przyszłości ma szansę stać się również bazą pomocniczo-informacyjną dla organów monitorujących udzielanie dotacji.

Powstanie Bazy PPOP umożliwia:

- 1) szybkie znalezienie informacji na temat projektów/programów z danego obszaru tematycznego,
- 2) nie powielanie i nie kopiowanie w złym tego słowa znaczeniu projektów/programów już zrealizowanych lub trwających,

- 3) powracanie do niektórych projektów/programów i rozwijanie tych, które po latach mają większe perspektywy i możliwości,
- 4) wykorzystanie rezultatów dotychczas realizowanych projektów/programów w postaci analiz, raportów z badań, wytycznych, czy publikacji, jak również rozwinięcie, uzupełnienie bądź utworzenie nowych.

Skutki utworzenia Bazy PPOP to m.in.:

- 1) ponowne efektywne wykorzystanie informacji publicznej (zgodnie z obowiązującymi wytycznymi),
- 2) dostęp publiczny do takiej bazy danych wpłynie na zwiększenie efektywności kolejnych programów non profit,
- 3) możliwość sprawdzenia w bazie przez ekspertów oceniających aktualne wnioski konkursowe, czy nie są one powielane (baza pomocniczo-informacyjna dla organów monitorujących udzielanie dotacji),
- 4) element kontroli obywatelskiej – każdy obywatel będzie mógł zapoznać się z dotychczas realizowanymi projektami/programami, ich założeniami oraz wnioskami,
- 5) aktywne zaangażowanie użytkowników w tworzenie Bazy PPOP,
- 6) połączenie informacji sektora publicznego z różnych obszarów,

Baza PPOP ma szansę stać się wartościowym źródłem wiedzy z zakresu tematyki obejmującej działalność pożytku publicznego oraz realizacji zadań publicznych.

WNIOSKI

I. Jak wynika z analizy obowiązujących przepisów w zakresie dostępu do informacji publicznej oraz jej ponownego wykorzystywania, jak również dostępnych zasobów internetowych, pomimo dużego potencjału ogromna część informacji polskiego sektora publicznego w dalszym ciągu nie jest ponownie i powszechnie wykorzystywana. Sytuacja taka jest rezultatem wielu czynników, które tworzą poważną barierę w dostępie do informacji publicznej, jak również istotne ograniczenia w późniejszym procesie jej przetwarzania i publikacji. Jednym z nich jest brak świadomości możliwości ponownego wykorzystania wśród podmiotów tworzących informacje oraz potencjalnych odbiorców tychże informacji.

II. Projektowane przepisy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego mają szansę przyczynić się do rozwoju usług opartych o informację publiczną. Szeroko rozumiany sektor publiczny wytwarza bowiem wiele kategorii informacji o dużej wartości ekonomicznej i poznawczej.

III. Zgodnie z logiką to, co jest wytwarzane za publiczne pieniądze, powinno być własnością publiczną. Praktyka pozyskiwania danych publicznych dowodzi jednak, że dotychczasowe uregulowania w materii dostępu do informacji publicznej są niewystarczające i pozostawiają za wiele pola do różnych interpretacji.

Wskazać należy, że projektowane przepisy nie znajdą zastosowania do przekazywania informacji sektora publicznego między podmiotami wykonującymi zadania publiczne, w celu realizacji zadań określonych prawem.

A większość organizacji pozarządowych zaliczana jest do podmiotów publicznych. Należą do nich te, które podlegają nadzorowi samorządów, nie są nastawione na osiąganie zysku oraz realizują na zlecenie m.in. samorządu zadania publiczne niemające charakteru przemysłowego lub handlowego.

IV. Powszechny dostęp do informacji sektora publicznego wpływa nie tylko na zwiększenie przejrzystości administracji publicznej, lecz stanowi również ważny czynnik rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Poszerza uczestnictwo w kulturze cyfrowej, podnosi kapitał twórczy obywateli i zwiększa ich aktywność i zaangażowanie w życie publiczne. Skoro rezultaty (w postaci analiz, raportów z badań, podsumowań, wytycznych, publikacji, baz itp.) programów/projektów realizowanych przez organizacje pozarządowe były finansowane ze środków publicznych, to zebrane informacje, o ile ich treść nie podlega szczególnym ograniczeniom prawnym, również powinny mieć ogólnodostępny charakter.

Powyższą sytuację może ilustrować przykład odmowy udostępnienia fragmentu bazy organizacji pozarządowych stworzonej przez podmiot publiczny ze środków publicznych (uzyskanych w formie dotacji w ramach realizacji zadania publicznego) innej organizacji do ponownego wykorzystania.

W obecnym stanie prawnym tylko podmiot, który udzielił dotacji na stworzenie takiej bazy, może zobowiązać (w umowie) organizację do tego, aby udostępniła innemu podmiotowi posiadane informacje, będące *de facto* własnością publiczną.

Odrębną kwestią jest niechęć części organizacji pozarządowych do dzielenia się bądź chociaż „pochwalenia” rezultatami przeprowadzonych projektów/programów. Wydaje się naganne, aby wraz z zakończeniem danego projektu/programu nie pozostawał po nim żaden ślad (poza sprawozdaniem z wykonania zadania).

Analizę prawną sporządzono na podstawie następujących aktów prawnych:

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn.zm.).
2. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 782 z późn.zm.).
3. Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1114).
4. Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 243 z późn.zm.).
5. Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1422).
6. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz.U. Nr 128, poz. 1402 z późn.zm.).
7. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (j.t. Dz.U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 z późn.zm.).
8. Ustawa z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 182, poz. 1228).
9. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn.zm.).

10. Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080 z późn.zm.).
11. Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (j.t. Dz.U. z 2013 r., poz. 707 z późn.zm.).
12. Ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (j.t. Dz.U. z 2012 r., poz. 654 z późn.zm.).
13. Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (j.t. Dz.U. z 2013 r., poz. 1203 z późn.zm.).
14. Ustawa z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (j.t. Dz.U. z 2009 r. Nr 67, poz. 569 z późn.zm.).
15. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn.zm.).
16. Ustawa z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1030 z późn.zm.).
17. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (j.t. Dz.U. z 2014 r. poz. 1118 z późn.zm.).
18. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (j.t. Dz.U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 z późn.zm.).
19. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (j.t. Dz.U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn.zm.).
20. Ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 591 z późn.zm.).
21. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 2012 r. poz. 1376 z późn.zm.).
22. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 885 z późn.zm.).

23. Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1203 z późn.zm.).
24. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 526 z późn.zm.).
25. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie Biuletynu Informacji Publicznej (Dz.U. Nr 10, poz. 68).
26. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 361).
27. Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie zasobu informacyjnego przeznaczonego do udostępniania w Centralnym Repozytorium Informacji Publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 491).